

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2015

1380/2015

Verohallinnon päätös

verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2016

Verohallinto on tuloverolain (1535/1992) 73 §:n ja 75 §:n 2 momentin nojalla, sellaisina kuin niistä 73 §:n 1 momentti ja 75 §:n 2 momentti ovat laissa 504/2010 ja sellaisena kuin niistä 73 §:n 2 momentti on laissa 1246/2013, päättänyt:

1 §

Vuodelta 2016 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 §

Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 §

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työntekemispaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunnoltaan erityiselle työntekemispaikalle.

Työmatkana pidetään matkaa työntekemispaikalle myös silloin, jos:

1) työntekemispaiikka sijaitsee muualla kuin oman työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön toimipaikassa;

2) työskentely on tilapäistä TVL 72a §:ssä tarkoitettulla tavalla;

3) työntekemispaiikka sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä verovelvollisen asunnosta ja

4) verovelvollinen on työntekemispaikalle tehdyn matkan takia yöpynyt työntekemispaikan sijainnin vuoksi tarpeellisissa tilapäisissä majoitustiloissa.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunnon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunnon ja erityisen työntekemispaikan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työntekemispaiikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunnon ja erityisen työntekemispaikan välistä matkaa vain 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkansaaja on kuitenkin oikeutettu myös 14 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työntekemispaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 7, 8 ja 9 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 16 §:n mukaiseen majoittumiskorvaukseen oikeuttavana matkana. Toissijaisella työpaikalla tarkoitetaan sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista toimipaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla tai toisessa valtiossa kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka.

Edellä 1 momentissa mainittuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välistä matkaa.

5 §

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

6 §

Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

7 §

Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkalipuista sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

8 §

Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

9 §

Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

Kulkuneuvo	Korvauksen enimmäismäärä
auto	43 senttiä kilometriltä, jota korotetaan - 7 senttiä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettyinä - 11 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovaunun kuljettamista autoon kiinnitettynä - 21 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan tai vastaavan raskaan kuorman kuljettamista autoon kiinnitettynä - 3 senttiä kilometriltä sellaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri

	- 3 senttiä kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa
	- 9 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakennustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta
moottorivene, enintään 50 hv	74 senttiä kilometriltä
moottorivene, yli 50 hv	108 senttiä kilometriltä
moottorikelkka	102 senttiä kilometriltä
mönkijä	96 senttiä kilometriltä
moottoripyörä	32 senttiä kilometriltä
mopo	17 senttiä kilometriltä
muu kulkuneuvo	10 senttiä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 3 senttiä kilometriltä kutakin mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallinnon luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat polttoainekulut, hänelle korvattavien polttoainekulujen enimmäismäärä on 11 senttiä kilometriltä.

10 §

Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohtuullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu työmatkasta. Päivärahaan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaa korvausta.

11 §

Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työtekemispaiikka on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen työtekemispaiikan on lisäksi oltava yli 5 kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

12 §

Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan enimmäismäärät ovat:

Työmatkan kesto aika	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	19
yli 10 tuntia (kokopäiväraha)	40
kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	
- vähintään 2 tunnilla	19
- yli 6 tunnilla	40

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisältyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on puolet 1 momentin mukaisista määristä. Ilmaishinnalla tarkoitetaan kokopäivärahan kysymyksessä ollen kahta ja osapäivärahan kysymyksessä ollen yhtä ilmaista ateriaa.

13 §

Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritettavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Afganistan	55
Alankomaat	65
Albania	52
Algeria	64
Andorra	58
Angola	95
Antigua ja Barbuda	74
Arabiemiirikunnat	71
Argentiina	47
Armenia	52
Aruba	54
Australia	63
Azerbaidžan	65
Azorit	59
Bahama	75
Bahrain	71
Bangladesh	55
Barbados	65
Belgia	61
Belize	47
Benin	43
Bermuda	74
Bhutan	41
Bolivia	38
Bosnia ja Hertsegovina	50
Botswana	40
Brasilia	55
Britannia	70
Lontoo ja Edinburgh	74
Brunei	40
Bulgaria	51
Burkina Faso	38
Burundi	47
Chile	49
Cookinsaaret	62
Costa Rica	55
Curaçao	49
Djibouti	64
Dominica	54
Dominikaaninen tasavalta	59
Ecuador	57
Egypti	57
El Salvador	49

Eritrea.....	53
Espanja.....	62
Etelä-Afrikka	45
Etelä-Sudan.....	54
Etiopia.....	49
Fidži	44
Filippiinit	59
Färsaaret.....	53
Gabon.....	74
Gambia.....	40
Georgia.....	45
Ghana.....	44
Grenada.....	63
Grönlanti	54
Guadeloupe	50
Guatemala	54
Guinea.....	59
Guinea-Bissau	35
Guyana.....	42
Haiti	51
Honduras	45
Indonesia	44
Intia	47
Irak	65
Iran	49
Irlanti.....	66
Islanti	68
Israel.....	74
Italia	64
Itä-Timor	45
Itävalta	62
Jamaika	54
Japani	71
Jemen	65
Jordania.....	74
Kambodža	53
Kamerun.....	49
Kanada	64
Kanarian saaret	60
Kap Verde	42
Kazakstan.....	52
Kenia.....	58
Keski-Afrikan tasavalta	53
Kiina.....	68
Hongkong.....	70
Macao.....	66
Kirgisia.....	45
Kolumbia	50

Komorit.....	43
Kongo (Kongo-Brazzaville)	51
Kongon demokraattinen tasavalta (Kongo-Kinshasa).....	70
Korean demokraattinen kansantasavalta (Pohjois-Korea).....	66
Korean tasavalta (Etelä-Korea).....	79
Kosovo	45
Kreikka.....	59
Kroatia	60
Kuuba.....	58
Kuwait.....	68
Kypros.....	60
Laos.....	50
Latvia	50
Lesotho.....	34
Libanon	69
Liberia.....	56
Libya	63
Liechtenstein	70
Liettua	48
Luxemburg	64
Madagaskar	36
Madeira	58
Makedonia	51
Malawi	50
Malediivit.....	62
Malesia.....	47
Mali	41
Malta	62
Marokko	63
Marshallinsaaret.....	61
Martinique.....	52
Mauritania.....	52
Mauritius.....	51
Meksiko	54
Mikronesia	55
Moldova	40
Monaco	68
Mongolia.....	46
Montenegro	52
Mosambik	44
Myanmar (Burma)	51
Namibia.....	34
Neitsytsaaret (USA).....	48
Nepal.....	40
Nicaragua	45
Niger	44

Nigeria	79
Norja	68
Norsunluurannikko	71
Oman.....	66
Pakistan.....	39
Palau.....	64
Palestiinalaisalue.....	66
Panama.....	56
Papua-Uusi-Guinea.....	60
Paraguay.....	34
Peru.....	58
Portugali.....	60
Puerto Rico	57
Puola	56
Qatar.....	70
Ranska.....	66
Romania.....	54
Ruanda	42
Ruotsi.....	63
Saint Kitts ja Nevis	65
Saint Lucia	74
Saint Vincent ja Grenadiinit.....	70
Saksa	61
Salomonsaaret.....	50
Sambia	59
Samoa.....	49
San Marino.....	57
São Tomé ja Príncipe	61
Saudi-Arabia	68
Senegal.....	48
Serbia	55
Seychellit	70
Sierra Leone.....	58
Singapore	67
Slovakia	57
Slovenia	57
Somalia	56
Sri Lanka.....	47
Sudan	61
Suriname	54
Swazimaa	35
Sveitsi.....	76
Syyria.....	63
Tadžikistan	47
Taiwan.....	60
Tansania	43
Tanska	68
Thaimaa	56

Togo	48
Tonga	44
Trinidad ja Tobago	71
Tšad.....	53
Tšekki.....	55
Tunisia.....	57
Turkki.....	52
Istanbul.....	54
Turkmenistan	60
Uganda	35
Ukraina.....	53
Unkari	54
Uruguay	50
Uusi-Seelanti.....	60
Uzbekistan	53
Valko-Venäjä.....	43
Vanuatu	55
Venezuela	90
Venäjä.....	50
Moskova.....	62
Pietari	57
Vietnam	55
Viro	51
Yhdysvallat	67
New York, Los Angeles, Washington.....	73
Zimbabwe	49
Maa, jota ei ole erikseen mainittu	45

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oikeus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuun ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 12 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja määrien mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut ilmaisen tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen ruoan, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna.

Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä ollen kahta ilmaista ateriaa.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 12 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 18 euroa.

14 §

Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutauon aikana aterioida tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 10,00 euroa.

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla aterioimaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikkansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 20,00 euroa.

15 §

Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

16 §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

17 §

Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, että päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta vähintään 4 tuntia on kello 21.00–07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 12 euroa.

18 §

Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saaville verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

19 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 2016.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 2015

Pääjohtaja Pekka Ruuhonen

Johtava asiantuntija Mia Keskinen